

of genen wordt beoefend, in een geest, die, tegenover een man als Strauss het bewijs levert, dat zij niet noodwendig met „het christelijk geloof“ in tegenspraak is, de Christelijke, de Gereformeerde Universiteit aanvaardt, als zoodanig het beginsel, dat de wetenschap zelve, in haren ruimsten omvang, het karakter moet dragen, dat in haar naam is belichaamd.

Het is mogelijk af te wijken van het beginsel der Heilige Schrift, waarop wij onze school willen stichten, al is men nog niet bereid Strauss op den weg, dien hij bewandelt, ten einde toe te volgen.

Erkent men de wetenschap als eene zelfstandige macht, die in onzen tijd mondig verklaard, van de voogdijschap des geloofs geheel is ontslagen; komt men er toe, om door vrees verleid, met deze macht vrede te sluiten, — een vrede, door afstand van grondgebied gekocht — een vrede, waarbij men, ja, he recht bedingt, om zijne Theologie eene „wetenschappelijke“ te noemen, maar ten koste van haar onafhankelijkheid, dan verlaagt men haar, neen, men pleegt verraad aan de koninklijke macht van Jezus Christus, voor wien, voor wiens woord, ook die wetenschap moet bukken.

Ik heb hier geenszins op een denkbeeldigen toestand het oog.

Reeds in 1829 schreef Schleiermacher, die terecht de vader der wetenschappelijke Theologie van den nieuweren tijd wordt genoemd, aan Lücke, „dat het geraden was“, wat hij „de buitenwerken van het Christelijk geloof“ noemde, „aan de wetenschap af te staan.“

„Veel toch, wat men gewoon was tot het wèzen van het Christendom te betrekken, was ten eenenmale onhoudbaar geworden. Indien men niet leeren kon zich, zoo goed of kwaad mogelijk, zonder deze bijzaken te behelpen, dan liep men groot gevaar door de wetenschap belegerd, omsingeld, uitgehongerd te worden. (3)

De inrichting, waarvan morgen de grondslag wordt gelegd,